

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv.I.10.167/2007/3.szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Csúri Gábor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Bagdi László ügyvéd által képviselt alperes ellen fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt a Gyulai Munkaügyi Bíróságnál 2.M.281/2006. szám alatt megindított és másodfokon a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.630/2006/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.630/2006/4. számú ítéletét - a Gyulai Munkaügyi Bíróság 2.M.281/2006/4. számú ítéletére is kiterjedően - hatályon kívül helyezi, és a munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felek felülvizsgálati eljárási költségét egyenként 10.000 /tízezer/ forintban állapítja meg.

I n d o k o l á s :

A felperes módosított keresetében az alperes fegyelmi határozatának hatályon kívül helyezését, eredeti munkakörben történő továbbfoglalkoztatását, és a munkáltató perköltség fizetésre kötelezését kérte.

A Gyulai Munkaügyi Bíróság 2.M.281/2006/4. számú ítéletével az alperes fegyelmi határozatát hatályon kívül helyezte, elrendelte a felperes eredeti munkakörben történő továbbfoglalkoztatását, és az alperest perköltség viselésére kötelezte.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás lényege szerint az Egészségügyi Minisztérium 2005. nyarán babamentő inkubátort bocsátott az alperesi kórház rendelkezésére, amelyhez jelzőrendszer kiépítése vált szükségessé. Mivel az elsődlegesen alkalmazott

riasztó több alkalommal tévesen lépett működésbe, másodlagos védelmi rendszer kiépítéséről döntött a kórház vezetése. Az orvosi műszerész munkakört ellátó felperest L. E. 2005. október 11-én utasította az elsődleges rendszer hibájának kivizsgálására, majd a komplett rendszer bemutatására E. I., mint a felperes közvetlen vezetője 2005. október 17-éig kapott haladékokat. L. E. 2005. október 26-án adta ki azt az utasítást, hogy a jelzőrendszereknek egymástól függetlenül, párhuzamosan kell működniük. Ezt követően 2005. december 8-áig a műszerész csoportvezető és a műszaki manager szóban többször egyeztettek a feladat megvalósíthatóságáról. Mivel 2005. december 16-áig a munka nem készült el, L. E. „utasítás be nem tartása” tárgyában feljegyzést készített, az alperesi intézmény vezetője pedig „nem-megfelelőségi” eljárást kezdeményezett. Ennek során rögzítésre került, hogy 2006. január 19-én az inkubátor riasztója még nem működött.

A 2006. január 30-án tartott vezetői értekezleten szerzett tudomást az intézmény vezetője arról, hogy a riasztórendszer megvalósítása nem történt meg, ezért a főigazgató 2006. február 28-án fegyelmi eljárás megindításáról döntött.

A fegyelmi tanács határozatában a felperest elbocsátás fegyelmi büntetéssel sújtotta arra hivatkozással, hogy a feletteseitől kapott szóbeli és írásbeli utasításoknak nem tett eleget, a vezetéssel és munkatársaival nem működött együtt. Súlyosító körülményként értékelte, hogy a felperes több ízben tagadta meg az utasítás végrehajtását, illetve kötelezettségszegését részben a munkáltatóra próbálta hárítani.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a másodlagos jelzőrendszer kiépítésének hiányáról, azaz az utasítások végrehajtásának elmulasztásáról az intézményvezető már 2005. novemberében és decemberében is tudomást szerzett, ehhez képest a 2006. február 28-ai fegyelmi eljárás kezdeményezése elkésett. A bíróság nem fogadta el azt az alperesi okfejtést, hogy a hiány pótlására adott 2006. január 19-ei határidő elmulasztásáról történt tudomásszerzés (2006. január 30-a) tekinthető a jogvesztő határidő számítása szempontjából kezdő napnak. A hiánypótlás teljesítésére nem a felperes, hanem felettese, E. I. csoportvezető kapott utasítást, így a határidő elmulasztása a felperes vonatkozásában fegyelmi vétség elkövetését nem eredményezhette.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.630/2006/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és az alperest perköltség fizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság ítéletében osztotta az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtetteket, miszerint 2005. novemberében, illetve

decemberében már tudomást szerzett a fegyelmi jogkör gyakorlója az utasítás végrehajtásának elmaradásáról, így a fegyelmi eljárás megindítására alapul szolgáló kötelezettségszegésről. A 2005. november 17-ét követő időszakban az utasításokat a műszaki menedzsertől, majd később a minőségbiztosítási vezetőtől már nem a felperes, hanem E. I. csoportvezető kapta, az általa továbbadott utasításoknak pedig a felperes a 2006. január 4-ét követő időszakban eleget tett. Ebből következően pedig a fegyelmi eljárás megindítására elkésetten került sor.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését, és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte, a felperes perköltség fizetésre kötelezése mellett. Érvelése szerint a felperes maga nyilatkozta, hogy 2006. januárjában már rendelkezésre állt az összes szerelvény és berendezés, E. I.-től az utasítást megkapta, így nyilvánvaló, hogy közalkalmazotti jogviszonyából eredő lényeges kötelezettségét vétkesen megszegte a késedelmes munkavégzéssel. A főigazgató 2006. január 30-án szerzett tudomást arról, hogy név szerint T. J. volt az, aki az utasításban foglaltakat nem tartotta be. Hivatkozott az MK 62. számú állásfoglalására azzal, hogy a felperes kötelezettségszegése folyamatos volt, a munkavállaló maga sem vitatta, hogy a feladatot csak 2006. február 7-én teljesítette. Ebből következően pedig a munkáltatói intézkedés elkésettnek nem tekinthető.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet „helybenhagyását”, és az alperes perköltség fizetésre kötelezését kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül hivatkoztak a fegyelmi eljárás elkésettségére, és a fegyelmi határozat érdemben sem megalapozott.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

A fegyelmi eljárás megindítását - a törvény eltérő rendelkezése hiányában - a kinevezési jogkör gyakorlója rendeli el, nem lehet fegyelmi eljárást indítani, ha a fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanújáról való tudomásszerzéstől egy hónap, vagy a fegyelmi vétség elkövetésétől egy év eltelt [Kjt. 46. § (1) és (3) bekezdés].

A következetes ítélkezési gyakorlat szerint az elkövetéstől számított határidőt a cselekmény befejezésétől kell számítani. A tudomásszerzés ahhoz igazodik, hogy a jogkör gyakorló mikor fedezte fel a vétséget és szerzett tudomást arról, hogy ki az a

közalkalmazott, aki a vétség elkövetésével alaposan gyanúsítható (MK 62. számú állásfoglalás, MD II/718.).

A tényállás alapján megállapítható volt, hogy a babamentő riasztórendszerének kiépítése során többféle elképzelés és megvalósítási terv volt, azonban a határidők betartása elmaradt, a műszer beüzemelése több hónapot késett. A „nem-megfelelőségi” jelentés - amely a 2006. január 19-ei határidő elmulasztását követően íródott - egyértelműen leírja, hogy a feladat nem készült el határidőre, illetve ebben E. I. 2006. január 26-ai dátummal maga is azt rögzíti, hogy „...az elvégzett munkára ismételten utasítást adtam, biztosítottam az anyagokat”.

Ebből következően az iratokból megállapítható, hogy az alperes 2006. január 30-án tartott vezetői értekezletet, amely során a munkáltatói jogkör gyakorlója értesült a feladat teljesítésének elmaradásáról, illetve arról, hogy az üzembe helyezés elhúzódik.

Minderre figyelemmel tévesen következtettek az eljáró bíróságok a munkáltató részéről a Kjt. 46. §-ának (3) bekezdésében rögzítettek megsértésére, mivel a fegyelmi határozat kiadására a törvényben biztosított határidőn belül került sor. A munkáltató döntése formai okból jogellenesnek nem tekinthető, ezért a megismételt eljárásban a bíróságoknak érdemben kell vizsgálniuk a fegyelmi határozatban foglaltak valóságát és okszerűségét.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet - a munkaügyi bíróság ítéletére is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, és a munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A Pp. 275/A. § (3) bekezdése alapján a felek felülvizsgálati eljárás költségét csupán megállapította azzal, hogy annak viselése felől az új határozatot hozó bíróság dönt.

Budapest, 2007. december 5.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő